

lig bliver antaget, er bragt i et vist bestemt Forhold til det Forhold, som finder Sted blandt de overcomplete Officerer og Marinens Behov samme Aar. Naar der, som i Aar, er sex overcomplete Officerer, og det rimelige Forbrug i Aarets Løb er, som Ministeren har sagt, fire à fem, saa vil der ved Aarets Slutning efter al Rimelighed være 1 à 2 overcomplete, foruden den aarlige Afgang fra Akademiet, og der bør saaledes i Aar antages 1 à 2 Elever mindre end sædvanligt, og omvendt, dersom vi nogenstunde skulde komme dertil, at der ved Aarets Slutning var et større Savn af Officerer, end Afgangen fra Akademiet kunde udfylde, saa skulde man i et saadant Aar antage et tilsvarende Antal Elever, naar man nemlig vil gjøre det Krav, at det Antal Elever, som Skolen dimitterer, strax skal komme paa Gage som overcomplete Officerer. Dersom man derimod vil betragte de Elever, der dimitteres, som Candidater, der have en Adkomst, men ingen Berettigelse, saa er Sagen ganske simpel: Er der Plads, saa træde de ind paa Gage, men, er der ingen, saa træde de ikke ind, og, dersom man da troer, at man, for at sikke sig, maa have nogle overcomplete Officerer, saa fremkommer man med Begjering derom, og Spørgsmaalet bliver da taget under Overveielse. Jeg troer derfor, at det er ligesaa nødvendigt nu, efterat den ærede Minister har udtalt sig, som det var tidligere, at holde fast ved det foreliggende Forslag. Saavidt jeg kan skønne, er der nemlig ikke ved den ærede Ministers Udtalelse oplyst Andet, end at der er en stor Sandsynlighed for, at Avancementet i Staten i Dieblicket vil blive ringere, at der endvidere er stor Sandsynlighed for, at en god Skole vil aarlig dimittere et stort Antal Officerer, og at Antallet af de overcomplete Officerer vil i nogle Aar stadigen være, men at det ikke staaer i Marinens Magt, og heller ikke er dens Hensigt at tage Forholdsregler for at indskrænke Afgangen til Akademiet. Saalænge imidlertid Marinen ikke i denne Henseende kommer Thinget imøde, og Ministeren erklærer, at der skal blive taget saadanne Forholdsregler, at Afgangen til Skolen kommer til at staae i et passende Forhold til den rimelige Anvendelse for Afgangen fra Skolen, saalænge troer jeg

heller ikke, at Rigsdagen kan gjøre noget Skridt i denne Henseende for at komme Ministeriet imøde, med Undtagelse af det Billighedshensyn, som blev omtalt under Forhandlingerne om Krigsministerens Budget, nemlig, at man vilde tage en Reservasjon for de nuværende Elever; — men for Fremtiden troer jeg, at det maa staae fast, at der ikke bør ansættes overcomplete Officerer paa Gage, uden at man derom har raadssaet med Thinget ved Finantsloven.

Vi komme nu til Skolen, og den derhenhørende Votering vil jo staae mindre at betyde for den enkelte Gang; men for Skolen i det Hele maa jeg holde fast ved, at der er intet fornuftigt Forhold i at give de Penge ud, som nu udgives, for at kasse Officerer til Marinen. Omkostningerne ved Skolen beløbe sig til 10,000 Rd., og, naar vi nu desuden votere disse henved 900 Rd. til den Omorganisation, hvis Nødvendighed jeg ikke erkjender, saa bliver det henimod 11,000 Rd., hvortil kommer, at Cadetstøbet aarlig koster ca. 12,000 Rd., hvilket tilsammen udgjør 20—24,000 Rd., og, naar nu, som man siger, det nødvendige Behov er 4 Officerer om Aaret, jeg vil sætte Tallet til 5, saa vil enhver Officer, der kommer til Marinen, have kostet Staten 4—5000 Rd. Jeg troer, at, naar man udsatte en Præmie af det Halve for dem, der selv erhvervede sig fornøden Kundskab og Dygtighed i Faget, saa vilde man staae et langt større Valg, og det netop i det Dieblit, da Manden er uddannet. Vi have staaet ved Siden af hinanden 2 offentlige militaire Skoler, den ene, Landcadetstolen, der er bestemt til 50 Elever, men som for Tiden kun har 30, og selv med disse maaskee er mere end tilstrækkelig forsynet, og den anden, Marinestolen, paa 30 Elever, hvilke for en væsentlig Deel begge have de samme Læregjenstande; thi Lydsk tilføes og Lydsk tillands og Fransk tilføes og Fransk tillands er eens, ligeledes Physik og Mathematik og alle forberedende Videnskaber, men vi betale dog paa begge Steder dyre Penge for Underviisningen, hvilket er en Feil, der let kan rettes, naar man kun vil bevæge sig et ringe Skridt ud af den gamle Slen-drian, — og det vilde være saameget lettere,